

Baraba sau Isus – pentru cine vă decideți dumneavoastră?

Biblia spune: „Cuvântul crucii este nebunie pentru cei care pier; dar pentru noi, care suntem mântuiți, este puterea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1.18). S-ar putea ca dumneavoastră să întrebați: „Dar cum pot fi mântuit?” Prin aceea că credeți în Fiul lui Dumnezeu. Sunteți mântuit prin ceea ce *El* a făcut; nimic din ceea ce *dumneavoastră* ați putea face vreodată nu vă poate mântui. *Ce ar putea face omul? Ce a făcut omul?*

Să citim ce spune Biblia în privința aceasta. Fără cruțare ea descopere starea omului și relatează ce a devenit omul, atunci când a tratat pe Fiul lui Dumnezeu în felul în care L-a tratat: „Și toată mulțimea lor, ridicându-se, L-au dus la Pilat” (Luca 23.1). Oamenii Îl acuză, ei Îl desconsideră, Îl batjocoresc, Îl îmbracă cu o haină strălucitoare, Îl calomniază, Îl răstignesc. Pilat nu poate găsi nici o vină în El, însă ei strigă: „Răstignește-L, răstignește-L!” (Luca 23.21), și Îl duc la Golgota, unde Îl răstignesc (Luca 23.33). Pe cine? Pe Fiul lui Dumnezeu. Lumea gândea, că singurul tratament, pe care Isus l-ar fi meritat, era să fie răstignit într-un cimitir între doi făcători de rele! Aceasta ne arată ce este omul, în ce stare se află omul. Și ne arată de asemenea ce este Dumnezeu.

S-ar fi putut Isus elibera? Da, desigur. Se va elibera El? Nu. Ce face El? Acuză pe oameni? Nu! Din gura Lui nu se aude nici un reproș, nici un cuvânt de acuzare: „El a fost asuprit și El a fost chinuit, dar nu Și-a deschis gura; ca un miel pe care-l duci la tăiere și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund, nu Și-a deschis gura” (Isaia 53.7). Această cruce, care arată ura înverșunată și vrăjmășia omului față de Dumnezeu, este singurul mijloc prin care Dumnezeu poate salva pe oameni. Da, era nevoie de acest Miel sacrificat, de această jertfă fără cusur pe cruce, pentru ca Dumnezeu să poată salva pe oameni în dreptate.

Dar să revenim la textul nostru biblic și să citim ce a făcut omul Aceluia care „n-a făcut nimic rău” (Luca 23.41). Doresc să spun foarte clar: începând din ziua aceea lumea stă înaintea lui Dumnezeu împovărată cu crima crudă făcută Fiului Său. În inima Fiului era dragoste, însă aceasta nu scuză pe om. Biblia descoperă clar ce este omul, căci ea ne face cunoscut gândurile lui, și ea descoperă cum s-a comportat omul cu Fiul lui Dumnezeu. Nu se poate tăgădui, nu se poate ocoli, nu se poate scăpa de aceasta. Dacă omul ar putea, el ar arde Biblia, căci ea relatează ce a făcut el. Probabil spuneți: ah, aceasta nu se referă *la noi*; *noi* nu am trăit în timpul acela; *noi* nu am strigat: „Răstignește-L, răstignește-L!” Vă rușinați dumneavoastră de înaintașii dumneavoastră? Nu, rușinați-vă mai degrabă de dumneavoastră înșivă, dacă nu aparțineți lui Hristos; căci cei care nu sunt pentru El sunt împotriva Lui [Matei 12.30]. Dacă nu aparțineți lui Hristos, atunci stați de partea aceluia care strigă „Răstignește-L!” Ce pată rușinoasă în istoria lumii, că oamenii au omorât pe Fiul lui Dumnezeu!

Care este părerea dumneavoastră despre starea morală și spirituală a unei lumi care este capabilă să respingă mărturia întreită despre Isus, „Omul durerii” [Isaia 53.3]?

1. Pilat spune: „Eu nu găsesc nici o vină în Omul acesta” [Luca 23.4,14,22].

2. Unul din făcătorii de rele spune: „Acesta n-a făcut nimic rău” [Luca 23.41].

3. Centurionul spune: „În adevăr, Omul acesta era drept” [Luca 23.47].

Cu toată această mărturie întreită despre nevinovăția Lui, despre dreptatea Lui, oamenii L-au răstignit pe Isus!

Când citiți ce au făcut oamenii cu Isus – ce produce aceasta în dumneavoastră? Nu sunteți și dumneavoastră convinși că lumea a tratat în mod rușinos pe Hristos? Vă întreb: Stați de partea lumii, sau nu stați? Sunteți încă în lume și din lume? Sau sunteți între aceia care aparțin lui Isus? Sunt numai două grupe de oameni: aceia, care și-au găsit scăparea la Isus, și aceia, care nu au fugit la Isus. Sunteți pentru Isus, sau sunteți împotriva Lui? Stați de partea Lui, sau stați de partea acelor care strigă: „Răstignește-L!”? Aparțineți lui Hristos? Recunoaște lumea în dumneavoastră că Îi aparțineți? L-ați mărturisit înaintea lumii? Știe colegul tău de clasă, știe colegul de serviciu că tu, că dumneavoastră aparțineți lui Hristos?

Dumneavoastră întrebați: Dar ce înseamnă să fi creștin? Un creștin este cineva care Îl cunoaște și Îl iubește pe Hristos, care Îl urmează și Îl recunoaște ca Domn. Dumneavoastră spuneți: „Eu mărturisesc, că sunt creștin.” Însă aceasta nu este de ajuns. Nu este nimic mai săracăcios decât simpla mărturisire cu buzele. Dragă cititorule, veșnicia va aduce totul la lumină, și dacă este *ceva* care garantează condamnarea veșnică, atunci este mărturisirea cu buzele fără conținut, fără să posezi pe Hristos.

Vă întreb: V-ați convertit? Prin „convertire” vreau să spun, să te întorci de la ceva și te îndrepti spre cineva: că v-ați convertit la Hristos și că v-ați îndepărtat de lume. Cine s-a convertit, schimbă baza, schimbă poziția: el nu mai stă pe fundamentul condamnării, nu mai este într-o stare de condamnare. Sunteți creștin? Ziua Domnului va arăta cine stă de partea Domnului și cine nu stă de partea Lui. Perdeaua va fi dată la o parte, și mărturisitorii de formă vor fi dați pe față. [...] Mergeți la Dumnezeu și mărturisiți-vă păcatele, lipsa de demnitate, slăbiciunea, și El vă va salva în aceeași clipă.

Dumneavoastră sunteți ori pentru Hristos, ori împotriva Lui. Sunteți pentru El? Un lucru este sigur: dacă sunteți pentru El, atunci trebuie să interveniți pentru Salvatorul disprețuit, lepădat, legat, pe care lumea Îl urăște. Sunteți pentru El sau stați de partea lumii? Unde stați dumneavoastră? Puteți spune: Hristos este pentru mine? Puteți spune: L-am văzut în toată frumusețea Lui, în desăvârșirea Lui, în harul Lui smerit, în bunătatea și dragostea Lui? Puteți spune că Betleem, Golgota și Betania sunt locuri sfinte pentru dumneavoastră? Betleem, locul unde El a fost născut; Golgota, unde El a suferit pentru mine și în locul meu; Betania, de unde El S-a urcat în cer? Sunt locurile acestea plăcute și prețioase pentru dumneavoastră, sau Hristos Însuși vă este mai drag? Ce gândiți despre Hristos? Îl iubiți? Este El Salvatorul dumneavoastră? Dorește inima dumneavoastră după El și Îl iubiți?

Oamenii L-au răstignit pe Hristos! Probabil plângeți când auziți despre suferințele și durerile Lui; dar ar trebui mai bine să plângeți din cauza păcatelor, care au pricinuit suferințele Lui. [...] Când [marele evanghelist britanic] Whitefield voia să trezească sufletul unui om, de cele mai multe ori a pus întrebarea următoare: „Dacă Dumnezeu te-ar arunca pentru totdeauna în iad – ar fi El drept, dacă ar proceda astfel?” Dacă oamenii răspundeau cu Da, el era mulțumit,

căci atunci aveau o înțelegere clară despre ce înseamnă păcatul, și atunci au înțeles că Dumnezeu trebuie să judece păcatul.

Desăvârșirea lui Hristos s-a văzut în suferințele Lui: așa cum trestia de zahăr trebuie zdrobită, înainte să poată fi savurată dulceața ei, și așa cum o plantă mirositoare trebuie stoarsă, înainte să lase parfumul ei să curgă – așa este cu Hristos: cu cât Îl vedem mai mult supus suferinței, cu atât mai mult devine vizibilă desăvârșirea Lui. Cu cât a îndurat mai mult, cu atât mai mult s-a arătat valoarea Lui lăuntrică, valoarea Ființei Sale. El este legat, ochii îi sunt legați, este disprețuit și batjocorit. Când este întreat: „Ești Tu Împăratul iudeilor?”, El răspunde: „Tu zici” (Luca 23.3). Pilat dorește să-L lase liber; el a auzit tot ce a făcut Isus: cum El a vindecat bolnavii, a înviat morții, a dat vederea orbilor, a făcut pe cei paralizați să meargă și pe cei muți să vorbească. Pilat nu dorește să fie răspunzător de moartea Omului acesta. Deci el Îl trimite la Irod.

Cu strigătul „El este un Împărat” (Luca 23.2), Persoana aceasta deosebită este dusă la Irod. Irod se bucură să vadă pe Isus: „Și Irod, când L-a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult, pentru că de mult dorea să-L vadă, fiindcă auzise despre El; și spera să vadă vreun semn făcut de El” (Luca 23.8). El vrea să vadă pe Unul care putea să învieze morții, să curețe pe leproși și să facă pe orbi să vadă. Însă în sufletul lui Irod nu avea nici un sentiment că el însuși ar avea vreo nevoie; el nu știe că este mult mai bine să vadă pe Salvatorul Însuși decât o minune, pe care Isus o face. Irod Îl vede pe Isus, Îl interoghează – dar să observăm demnitatea Domnului: El nu răspunde uzurpatorului, care ilegal și-a însușit puterea de stat. Lui Pilat dimpotrivă Isus i-a răspuns, deoarece El a văzut în el puterea delegată a lui Dumnezeu, chiar dacă Pilat a abuzat de această putere.

Să observăm ce se spune în versetul 11: „Și Irod, împreună cu ostașii lui, purtându-se cu El cu dispreț și batjocorindu-L, ...” (Luca 23.11). Irod L-a disprețuit. Ce atitudine aveți dumneavoastră? Și dumneavoastră L-ați disprețuit pe Isus? Dacă niciodată nu ați venit la El și niciodată nu ați crezut în El, atunci stați pe aceeași treaptă cu Irod; atunci dumneavoastră, ca și Irod, „L-ați disprețuit” pe Hristos. „Cine crede în Fiul are viața eternă; și cine nu crede în Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el” [Ioan 3.36]. A crezut Irod în Fiul lui Dumnezeu? Nu. Credeți dumneavoastră în Fiul lui Dumnezeu? Dacă nu credeți, stați pe aceeași treaptă cu Irod.

În versetul 12 citim: „Și, în aceeași zi, Pilat și Irod au devenit prieteni” (Luca 23.12). Ei au devenit prieteni *în ziua* în care au hotărât să sacrifice pe Fiul lui Dumnezeu! Un gând îngrozitor! Pilat este bucuros să devină un prieten al împăratului; dar ce pact păcătos a fost acesta! Cei doi prieteni se vor regăsi unul lângă altul – într-o veșnicie fără sfârșit. Și dumneavoastră? Dragă cititor, nu petreceți veșnicia împreună cu aceia care au omorât pe Fiul lui Dumnezeu! Însă exact aceasta veți face, dacă nu credeți în Fiul lui Dumnezeu: dacă nu veniți la El, atunci veți petrece veșnicia la vrăjmașii Lui. O veșnicie lungă, întunecată fără Domnul – este aceasta alegerea dumneavoastră?

„Eu nu găsesc nici o vină în Omul acesta” (Luca 23.4). De ce Pilat nu acționează conform cuvintelor sale? El încearcă să-L elibereze pe Isus, însă mulțimea poporului strigă: Nu! Pilat vrea să-L lase liber, dar el nu vrea să piardă favoarea lumii? Vă este frică și dumneavoastră să pierdeți favoarea din partea lumii? Luați mai bine seama să nu vă pierdeți sufletul. Pilat vrea să-L elibereze pe Isus, el le vorbește din nou, dar ei strigă: „Răstignește-L, răstignește-L!” Baraba sau Isus? – aceasta este întrebarea. Însă ei strigă încă o dată: „Ia-L pe Acesta și eliberează-ne pe Baraba!” (Luca 23.18). Pilat este învins; ei aleg pe Baraba: „Dar ei stăruiau cu strigăte puternice, cerând ca El să fie răstignit.” Observă ce urmează acum: „Și strigătele lor și ale preoților de seamă [= marilor preoți] *au învins*” (Luca 23.23).

Isus sau Baraba? Această întrebare i-a împărțit. Cu siguranță a fost *unul*, care era pentru Isus!? Nu, *nici măcar unul* nu a fost! Vă aud spunând: „*Eu* aș fi fost pentru Isus, dacă aș fi fost acolo”. Nu, dacă este așa, arătați acum că sunteți de partea Lui. Stați de partea lui Isus, și faceți cunoscut lumii, că stați de partea Lui.

Crucea, care a fost rânduită pentru Baraba, a fost folosită pentru Isus! Era lemn suficient, ca să facă o cruce pentru Isus; dar El, care nu a făcut nimic rău, a fost prins în cuie pe crucea prevăzută pentru Baraba, ucigașul! Lemn suficient, ca să facă o cruce! Teama de cruce l-a determinat pe Petru cel slab să tăgăduiască pe Domnul său. Și nu vă determină și pe dumneavoastră frica de cruce, de batjocură și dispreț din partea lumii ca să tăgăduiți pe Isus? Prietenii lui Baraba trebuie să fie de partea lui Baraba, și prietenii lui Isus trebuie să fie de partea lui Isus; însă acolo nu era nici măcar *unul* pentru Isus, nici măcar unul nu era pentru Isus, Fiul lui Dumnezeu. Totodată ei strigau: Răstignește-L! Eliberează-ne pe Baraba!” *Toți* erau pentru Baraba, ucigașul; *nici măcar unul* nu era pentru Omul la care nu se găsea nici o vină.

Sunteți de acord cu mine? Dacă nu, atunci începând de astăzi să nu mai mărturisiți că sunteți creștin și că stați de partea Domnului.

Lumea poate face ce vrea cu Isus; El a fost predat în voia lor (Luca 23.25). Oamenii fac ce vor cu Fiul lui Dumnezeu; Hristos le permite ca ei să facă cu El cele mai îngrozitoare lucruri: ei Îl biciuiesc și Îl încununează cu o cunună de spini. Este ca și cum Hristos ar spune: „Fă ce este extrem pentru tine, fă ce este cel mai grav cu Mine, Eu nu Mă voi plânge; și dacă tu Mi-ai făcut ce este cel mai grav, atunci Eu voi face ce este cel mai bine pentru tine.” Când L-au prin în cuie pe cruce, El a murit pentru oameni. El a murit în locul lor; El a murit ca jertfă, ca să împlinească cerințele unui Dumnezeu drept. *El* poartă judecata, care ar trebui să fie judecata *dumneavoastră*. *El* bea paharul amar al mâniei, pentru ca *dumneavoastră* să nu trebuiască să-l beți. El spune: „Tată, iartă-i.” Ce dragoste! Nici o dragoste nu este ca dragostea Sa. Îmi doresc să cunoașteți pe Isus. Încredințați-vă Lui, aveți încredere în El, iubiți-L!

În versetele 27 până la 31 citim: „Și Îl urma o mare mulțime de popor și de femei care se băteau în piept și Îl jeleau. Și Isus, întorcându-Se spre ele, a spus: «Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeți pe Mine, ci plângeți-vă pe voi și pe copiii voștri; pentru că, iată, vin zile în care vor zice: ,Ferice de cele sterile și de pântecele care n-au născut și de sânii care n-au alăptat’.

Atunci vor începe să spună munților: ‚Cădeți peste noi!’, și dealurilor: ‚Acoperiți-ne!’ Pentru că, dacă se fac acestea cu copacul verde, ce va fi cu cel uscat?’ (Luca 23.27-31).

Plângeți pentru El? Plângeți pentru dumneavoastră înșivă. Ce vrea Isus să spună cu aceste cuvinte? El vrea să spună că va veni o zi în care va avea loc o întâlnire a lumii pentru rugăciune! ‚Atunci vor începe să spună munților: «Cădeți peste noi!», și dealurilor: «Acoperiți-ne!» (Luca 23.30). Oamenii sunt în mare necaz, dar ce vor ei? Ei vor un loc care le dă siguranță, ei vor un loc de refugiu. ‚A venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?’ (Apocalipsa 6.15-17). Oamenilor le este frică și își caută refugiul la rugăciune, dar este prea târziu. Dragă cititorule, dumneavoastră puteți găsi un loc de refugiu dinaintea acestei mâinii: la Isus, nu la munți și la dealuri, ci la Isus – la Isus, Cel care a murit pe Golgota. Ultimul lucru, pe care lumea l-a văzut despre Isus, era, că El a fost încununat cu o cunună de spini; data viitoare lumea Îl va vedea în gloria Sa cu multe cununi pe Capul Său.

Dar: ‚Dacă se fac acestea cu copacul verde, ce va fi cu cel uscat?’ (Luca 23.31). Hristos era copacul verde; sufletul nemântuite este frunza lipsită de viață – mult mai puțin decât copacul neroditor, uscat. Nu demult am văzut un om, care a pus securea la rădăcina unui copac. Era iarnă, și copacul arăta la fel ca ceilalți copaci din jur: toți nu aveau frunze. În exterior nu se vedea nici o diferență de ceilalți copaci, și trecătorii nu s-ar fi îndoit că primăvara și în acest copac vor crește frunze ca la toți ceilalți copaci. Dar dacă se ciocănea tulpina copacului se putea observa că înăuntru era găunos. Acum acest copac găunos, mort, nefolositor a fost tăiat și ars! Sunteți dumneavoastră acest copac?

Hristos în dependența Lui de Dumnezeu, în toată frumusețea și desăvârșirea Lui era Copacul verde. El era Copacul verde, care a mers în judecată, ca să fie tăiat când era la jumătatea frumuseții și puterii Lui. Ce se va petrece cu dumneavoastră, dacă sunteți nemântuit și un copac uscat? ‚Dacă se fac acestea cu copacul verde, ce va fi cu cel uscat?’ Nu știți ce se va petrece cu dumneavoastră? Dumneavoastră nu aveți iertarea păcatelor, nu ați fost grațiat; copacul uscat va fi aruncat în foc. Să ne gândim la omul bogat, despre care citim în Luca 16. El a fost tăiat: ‚Și, în Locuința morților, fiind în chinuri, ridicându-și ochii, i-a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr la sânul lui. Și, strigând, a spus: «Părinte Avraame, ai milă de mine și trimite-l pe Lazăr ca să-și înmoaie vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, pentru că sunt chinuit în văpaia aceasta» (Luca 16.23,24). Un copac uscat, pregătit pentru ardere! Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu! Deoarece Copacul verde a suferit, mulți copaci uscați vor scăpa de la ardere.

Dacă omul a făcut astfel de lucruri Fiului lui Dumnezeu, dacă Fiul lui Dumnezeu a suferit un astfel de tratament din mâinile omului – ce gândiți dumneavoastră, ce tratament va primi omul din mâna lui Dumnezeu în ziua răsplătirii drepte? Dacă faceți parte dintre cei condamnați, în ziua aceea vă veți aminti că ați auzit de un mijloc de refugiu, de un mijloc de salvare, dar nu ați vrut să-l apucați. Dacă încă nu sunteți salvat, veniți atunci acum la Hristos!

Noi mergem la cruce și vedem pe Isus părăsit și în întuneric, însă întunericul durează numai de la ceasul al șaselea și până la ceasul al nouălea [Luca 23.44]; el trece pentru El. Dar dacă

dumneavoastră sunteți nemântuit, dacă sunteți pierdut, pentru dumneavoastră va fi un ceas nou; întunericul nu va trece pentru dumneavoastră, el va fi pentru totdeauna.

„La o parte cu El!” este rugămintea lumii. Rugăciunea Lui este: „Tată, iartă-i.” Ei Îl batjocoresc și spun: „Coboară de pe cruce, dacă Tu ești Împăratul iudeilor, mântuiește-Te pe Tine Însuși.” El spune: „Nu, Eu nu Mă voi salva pe Mine Însumi, Eu voi muri pentru tine.” Ce dragoste este aceasta! El moare; dar El face mai mult: după ce El a înviat, El spune ucenicilor Săi, ca ei să înceapă în Ierusalim, în locul unde L-au omorât, la oamenii care au strigat: „Răstignește-L, răstignește-L!” El poruncește ucenicilor Lui să predice iertarea păcatelor prin El – Isus.

Și eu scriu acum ca un mesager al Său, ca să vă ofer iertarea păcatelor dumneavoastră și salvarea prin lucrarea pe care Isus a făcut-o la cruce. Vreți să credeți în El? Vreți să primiți salvarea?

Stați de partea lumii sau de partea lui Hristos? Pe cine alegeți: pe Baraba sau pe Isus?

Titlul original: „Barabbas or Jesus? Luke 23“

Sursa: <http://www.stempublishing.com/authors/wolston/BARABBAS.html>